

”Men om ni har fått det, vad skryter ni då med?”

1 Korinthierbrevet 4:7; Lukas 12:48

David R. Reid

online seit: 11.10.2023, aktualisiert: 25.10.2023

© SoundWords – Alla rättigheter förbehållna.

Alla artiklar är endast avsedda för privat bruk. De kan också distribueras privat utan begäran. Kommersiella reproduktioner av något slag är inte tillåtna. Publicering på andra webbplatser är endast möjlig efter överenskommelse.

Ledande verser: 1 Korinthierbrevet 4:7; Lukasevangeliet 12:48

1 Kor 4:7: Men vad har ni som ni inte har fått? Men om ni har fått det, vad skryter ni då med som om ni inte hade fått det?

Luk 12:48: Men var och en som har fått mycket skall också få mycket, och den som har anförtrotts mycket skall få desto mer.

Att ha eller inte ha

Skolavslutningen är för många elever antingen ”segerns kick” eller ”nederlagets vånda”! För vissa elever finns det akademiska utmärkelser och idrottspriser, bra jobberbudanden och stipendier. Men för andra studenter är det nedslående betyg och inga utmärkelser, dåliga jobbutsikter och inga stipendier. Kanske befinner du dig i den ena eller andra av dessa kategorier just nu.

Skrifterna ovan har något att säga växande kristna som befinner sig i båda ändarna av detta spektrum av att ha eller inte ha. Å ena sidan bör dessa skrifter vara ödmjuka mot de kristna som tycker att de är så fantastiska på grund av sin intelligens och alla sina prestationer. Men å andra sidan kan samma skrifter ge hopp till de studenter som tror att de på något sätt kom i kläm när talangerna delades ut. Det mesta av den följande diskussionen kommer att koncentreras på dessa skriftställen som en uppmaning till kristna som tänker för mycket på sig själva och sina prestationer. Men innan vi går vidare, låt oss se hur dessa skrifter kan vara en oppmuntran för den ”okände” kristne som inte är så begåvad eller talangfull.

Om du har för dåliga tankar om dig själv

I ljuset av sanningen i 1 Kor 4:7 och Luk 12:48 borde det vara trösterikt och oppmuntrande att inse att Gud inte kräver något av oss som han inte har gett oss. Gud är inte som en oresonlig förälder som förväntar sig att hans barn ska få högsta betyg i skolan, trots att barnen bara har medelmåttigt IQ. Nej, Gud är mer som den rimliga och förstående föräldern som förväntar sig att barnen ska ”göra sitt bästa med vad de har”. Gud har gjort oss till vad vi är och har suveränt gett oss eller inte gett oss vissa förmågor och kapaciteter. Han känner oss fullständigt och klandrar oss inte eller håller oss ansvariga för förmågor som han inte har skänkt oss. ”Han vet hur vi är skapta och minns att vi är stoft” (Psaltaren 103:14). Guds grund för att döma i sin familj är alltid ”efter vad man har, inte efter vad man inte har” (2 Kor 8:12). Att acceptera oss själva som Gud skapade oss, erkänna våra begränsningar och veta att vår himmelske Fader inte kommer att döma oss för vad vi inte har, borde vara en enorm oppmuntran för oss växande kristna. Det borde ge hopp särskilt till de kristna som ofta är modfällda eftersom de aldrig riktigt verkar räcka till – i klassrummet, på idrottsplanen eller ens i den kristna gemenskapen på campus. Naturligtvis ska denna oppmuntran inte tas som en ursäkt för lathet, för att ge upp eller för att smita undan ansvar. Gud förväntar sig att vi utvecklar det han har gett oss, och att vi tar på oss nya ansvarsområden allteftersom vi förbättrar och ökar våra förmågor och kapaciteter. (Se Lukasevangeliet 8:16-18, 1. Timoteusbrevet 4:14-15 och 2. Timoteusbrevet 1:6.) Och kom ihåg – det finns inga ”små människor” i Guds familj. Varje medlem är viktig för att Kristi kropp ska fungera på rätt sätt.

(Se 1 Korinthierbrevet 12:12–27.)

Om du har för höga tankar om dig själv

I andra änden av spektrumet från den kristne med en dålig självbild finns den kristne med en uppblåst självbild. Visst är denne kristne mycket kapabel och framgångsrik. Utmärkelser och hedersbetygelser är en livsstil för denna aktivist. Men den här typen av person tror på något sätt att hans prestationer och framgångar helt och hållet beror på hans egna ansträngningar. Och det stannar inte där. Kristna i denna kategori tenderar att se ner på, och till och med förakta, andra som inte är lika begåvade och talangfulla som de själva. Men samma Skrift har något mycket bestämt att säga till denna typ av kristna. Och, förresten, detta gäller de flesta troende i en eller annan grad! Har du någonsin skrattat åt någon som hade svårt att sätta ihop ord eller såg tafatt ut när det gällde sport?

Allt vi har, har vi fått av Gud

"Vad har du som du inte har fått?" kan tillämpas på så många sätt eftersom allt vi har, har vi fått. Har du ett bra utseende? Du har fått det. Har du atletisk talang? Du har fått den. Har du akademisk förmåga? Du har fått den. Har du naturlig karisma? Du har fått det. Har du förmågan att predika? Du har fått den. Har du den andliga gåvan att undervisa? Du har fått den. När vi verkligen tänker efter finns det absolut ingenting som vi har som individer som inte gavs till oss av Gud. Även de goda betygen och de goda jobberbudandena, liksom de hedersbetygelser och utmärkelser som vi "förtjänar", kommer bara på grund av talang och förmåga som gavs oss av Herren. Det intressanta med detta skriftställe är att "om ni har fått det, varför skryter ni då som om ni inte hade fått det?" Så löjligt för studenter att skryta om sina goda betyg när deras intelligens gavs till dem. Gud kunde lika gärna ha gett hjärnan till någon annan eftersom han är den som "gör dig annorlunda än alla andra". Hur dumt det egentligen är för idrottare att gå på egotrippar på grund av sina prestationer och segrar. Deras styrka och koordination och skicklighet, och till och med deras förmåga att träna, har alla getts till dem. Gud kunde ha valt att ge deras atletiska förmåga till andra. Så fel det är för kristna som har fått mer att se ner på kristna som har fått mindre, på vilket område av livet vi än kan nämna. Herren kunde verkligen ha programmerat det på motsatt sätt!

Konsekvenserna av stolthet

När kristna blir stolta och inte inser att allt vi har är mottaget, blir många andra människor sårade. Det är inte bara småaktig avundsjuka och dåliga känslor som utvecklas mellan individer, utan stora uppdelningar och splittringar börjar äga rum inom kristna samfundsgrupper. Fraktioner börjar utvecklas när framgångsrika, men själviska, framåtsträvande kristna börjar locka till sig och manipulera anhängare. Många församlingar har fått se Herrens verk hindras och välsignelse utebli på grund av det alltför vanliga problemet med denna typ av frispråkiga personer. Dessa kristna kan vara talangfulla och begåvade ledare, men samtidigt är de stolta och själviska individer – även om de vanligtvis inte känner igen sitt problem. På något sätt inser de inte att de egentligen inte har några anspråk på berömmelse eftersom alla deras enastående förmågor och egenskaper har getts

till dem. Detta var för övrigt exakt det problem som fanns i den korintiska församlingen, och som utgör bakgrunden till 1. Korinthierbrevet 4:7. (Läs hela 1 Korinthierbrevet 1–3.) Låt oss kolla spegeln noggrant innan vi drar slutsatsen att detta stycke inte hänvisar till mig!

Ansvariga för vad vi har

Lukasevangeliet 12:48 är den bibliska följden av 1. Korinthierbrevet 4:7. Även om vi inte ska skryta över vad vi har fått, ska vi vara ansvariga för vad vi har fått. Och ju mer vi har fått, desto mer förväntas vi använda till Guds ära. Det är inte vårt fel om vi inte använder det vi inte har, men det är vårt fel om vi misslyckas med att använda det vi har. Kristna studenter som har välsignats med hjärnor och inte behöver bränna midnattsoljan varje natt är ansvariga inför Herren att använda sina talanger klokt och inte slösa bort orimligt mycket tid på att spela videospel i studentcentret! Det finns en mycket god möjlighet att Gud har gett dessa studenter bra huvuden så att de kan använda sin extra tid till att ge kristet ledarskap på campus. Det säger sig självt att vi är ansvariga för att utveckla och använda de andliga gåvor som Herren har gett oss. Det är fel att lägga den mesta av vår tid och energi på att tjäna mer pengar och försöka ”få ut det mesta av livet” medan vi låter användningen av våra andliga gåvor bli en lågprioriterad bisyssla. En dag kommer vi att avlägga räkenskaper direkt inför Herren om hur vi har använt de andliga gåvor som han har anförtrott oss. Kristna med bra utseende eller atletiska förmågor är också ansvariga för att använda dessa välsignelser till Guds ära och inte bara för självtilfredsställelse och självförhärligande. En kristen med ett bra fysiskt utseende eller atletisk förmåga har enastående möjligheter att locka människor till Herren.

Vi kan se från Lukasevangeliet 12:48 att ansvarsfull användning av det vi har fått inte är ett alternativ när det gäller Gud. Det är ett obligatoriskt ansvar. Vi ska inte förlora eller missbruka det som Gud ger oss, utan använda det till hans ära. Att troget använda de gåvor och talanger som vi har fått kommer en dag att resultera i lovord från vår Herres läppar. (Se 1 Kor 4:5 och Matteusevangeliet 25:14-30.) Vår berömmelse kommer aldrig att grunda sig på vad Gud har gett oss, utan snarare på hur vi använder det vi har fått.

Übersetzung: deepI